ותהא אשת איש יוצאה בחליצה –

And a married woman should go out with הליצה

OVERVIEW

The גמרא wanted to derive that an א"א should go out מרשות בעלה through our מרשות explains why we could think that a יציאה which is effective only by an איסור לאו should also be effective by a חיוב מיתה.

-----

asks: תוספות

אם תאמר איכא למיפרך מה ליבמה שכן בלאו ולכן דין הוא שתצא בקל – And if you will say; we can challenge this ק"ו as follows: what is the reason by a יבמה לשוק is merely is that she is יוצאה בחליצה for the איסור is merely a לאו, and therefore it is logical that she can easily leave her relationship -

– תאמר באשת איש שהיא במיתה

Can you say that by an א"א where her transgression is punishable by death, therefore she cannot leave so easily as a הליצה with הליצה.

מוספות answers:

-יש לומר כיון שמצינו שחליצה מפקעת איסורא¹ אין לחלק בין חמור לקל² And one can say; since we find that הליצה dissolves a prohibition, there is no reason to differentiate between a strict and lenient prohibition.

הוספות shows support for his view:

והכי נמי אמרינן ביבמות³ (דף קיט,א) וכי מאחר שהתרתה⁴ –

1

¹ Our משנה states קנין היבם בחליצה בחליצה וקונה את עצמה בחליצה is a קנין is a קנין that removes any זיקה from the יבם and places the woman in her own רשות. When this יבם is removed there is no longer an איסור of יבמה לשוק, since she was קונה herself. See following footnote # 2.

² The קנין סקנין מנכomplishes that the woman is קונה את עצמה and therefore (automatically) there is no קונה את עצמה (יבמה לשוק). The same should apply to an איטור (if she receives הליצה she should be איטור העצמה she should be איטור העצמה או איטור (ק"ו; once she is קונה את עצמה או"א (ק"ו there is (automatically) no longer the ק"ו. The קוניני איטור מותה מבטל but rather to teach us קניני אישה קיניני איטור אויוב מיתה מבטל removes (automatically) is of no concern to us. See קנין מהרי"ט.

³ The משנה there states in the איבות that if a childless husband and a ארב went away and the woman who remained was told that her husband died, she may not remarry (because she may be זקוקה ליבום assuming that the יבום did not bear a child for her husband) and she may not have יבום with her brother-in-law (for perhaps the משנה be משנה attes that if the childless husband had no brothers at the time and her mother-in-law was overseas, the wife may remarry after her husband's death for we are not concerned that her mother-in-law gave birth to a child (which would have caused her to be זקוק ליבום to this child; her husband's brother). The question is why in the איסור because maybe her מיפא because maybe her מיפא she can marry for we assume that the mother-in-law did not give birth! The איסור כרת (if she would marry her brother-in-law) there can be a מיפא (if her mother-in-law) agive birth), however in the woule even if her mother-

And the מסכת יבמות also says something similar in מסכת; and since you permitted her to marry -

םה לי איסור לאו⁵ מה לי איסור כרת⁶ –

What difference is there if she may be transgressing an איסור לאו or if she is transgressing an איסור כרת or if she is transgressing an איסור. It is evident that we do not distinguish between more severe and less severe איסור (even) a less severe מתיר מחיר it should be able to be מתיר even a more severe איסור.

תוספות anticipates a difficulty:

איסור במיתה כולי – And even though we used this logic (of indeed distinguishing between איסור מחור and איסור איסור איסור ק"ו, which was; and what if an מתיר פל whose מתיר במיתה ובעל etc., nevertheless מתיר מיתת הבעל should surely be מותרת במיתת היבם tis מותרת במיתה וו should surely be בלאו מותרת במיתת היבם should surely be בלאו plays a role; why should we say here that it is irrelevant?!

תוספות responds that the two cases -

- אנו רוצים להשוותם זה לזה

Are not similar, for there where we made the "ק" (based on the severity of the איסורים) our intent ultimately was to compare them one to another -

ולימא? דבכולהו אשה מותרת לאחר מיתה בין דבעל בין דיבם –

And to say that in all cases a woman is מותרת after מיתה whether it is מיתת הבעל or whether it is מיתת הבעל -

- אבל אין לומר כשמפקיע את הקל לא יפקיע את החמור However we cannot say that if something dissolves a קל it cannot dissolve a א"א (for instance א"א by an א"א) -

in-law gave birth she would only be איסור לאו (of a יבמה לשוק) if she remarries. רבא there challenges this distinction as תוספות continues.

2

 $^{^4}$ In our texts there it reads: מכדי מה דאורייתא והא דאורייתא.

⁵ This is referring to the סיפא where she might be עובר the או יבמה לשוק if her mother-in-law gave birth to a son.

 $^{^6}$ This is referring to the רישא where she would be איסור כרת an איסור if there would be יבום (for it is an אשת (^{6} איסור במקום מצוה).

⁷ The reason that in the חזקת היתר (המותה) she is permitted to remarry is because of her חזקת היתר (that her husband has no brothers); similarly in the רישא she should be מותר for בום because of the חזקת היתר to her brother-in-law (since both she and her צרה are childless). The חזקת היתר determines her status. Therefore it is applicable both to an איסור and an איסור מיתה because once she is איסור there is no longer any קונה עצמה בחליצה there is no longer any איסור there is no longer any היסור איסור there is no longer and there is no longer and מונה עצמה בחליצה של איסור איסור ווא איסור מונה עצמה בחליצה ווא איסור איסור ווא איסו

⁸ The לימוד was not based solely on the ק"ו (for indeed קדן חמור לקל בין חמור לחלק בין המור לאין (for indeed אמ"ה, except it was couched in terms of a ק"ו (to make it more acceptable). See אמ"ה # 124.

⁹ Others amend this to ולמימר (or ולומר).

– דאדרבה נאמר עתה להפך הוא הדין את החמור

For on the contrary we will now say the opposite; the same law that applies to the קל applies to the קל applies to the קל applies to the

דאין לחלק בין לחמור בין לקל כדפירשתי:10

for we cannot differentiate between a חמור and between a קל as I explained.

SUMMARY

Concerning [קניני (אשה] we cannot differentiate whether the קניני dissolves an איסור חמור or an איסור קל.

THINKING IT OVER

Why did not the גמרא phrase this ק"ו (that an א"א should be יוצאה בחליצה) as follows: If א which is a קל (for it is not effective by a חמור) is (nevertheless) effective by an א"א, then it follows that חמור which is a חמור (for it is more effective than a מג since it is effective by a יבמה (יבמה), should surely be effective by an א"א Had the אמרא used this ק"ו it would have avoided תוספות question that א"א from מה ליבמה שכן בלאו from מה ליבמה שכן בלאו (since we are deriving הליצה). ^{11}

.

¹⁰ If a certain act is איסור קל an איסור קל (or similarly if an איסור (or similarly if an איסור המור המור (or similarly if an דוחה is חמור המור (יבמות ה,ב see דוחה is חליצה is not חליצה is not המור העורים (יבמות ה,ב it is merely a איסורים by which the woman acquires herself. Once she acquires herself there are no איסורים קלים חמורים חמורים קלים חמורים קלים.

¹¹ See (הארוך) מהרש"א.